

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Наименование на специалността – „Инфекциозни болести”

1.2. Продължителност на обучението – 4 години

1.3. Изисквано базово образование за допускане до обучение по специалността – висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър” по „Медицина” и професионална квалификация „лекар”

1.4. Общи положения

Подготовката е практическа и теоретична и обхваща всички основни раздели на специалността.

Тъй като специалността инфекциозни болести е комплексна основна специалност, специалистът по инфекциозни болести трябва да бъде в състояние да диагностицира и лекува голяма част от заболяванията свързани с различни органи и системи и да притежава задълбочени познания в областта на вътрешните болести, педиатрията, неврологията, епидемиологията, клиничната микробиология, клиничната лаборатория и други сродни дисциплини.

Специализацията се осъществява по индивидуален учебен план, изготвен от ръководителя на специализацията в съответствие с настоящата тематична програма.

По време на 4-годишния период на обучение се осъществява системен контрол на работното място и периодично чрез колоквиуми предвидени след преминаване на определените за различните тематични раздели срокове, но в интервал не по-малък от 6 месеца между тях. Колоквиумът се извършва задължително с участието на хабилитиран преподавател от Медицинските Университети в страната. Теоретичните и практически дейности се оценяват с кредитни точки. Така се оценяват и участията на специализантите в лекарски колегиуми, в изготвянето на научни доклади, участия в научни форуми, обучения на фирми и други образователни форуми.

Теоретичната подготовка се организира и провежда от академични структури на висшите медицински училища.

Лекционният материал се преподава в задължителни и факултативни курсове.

Специализацията включва полагане на 8 колоквиума за проверка на теоретичните знания.

В хода на специализацията се провежда още задължително обучение по следните медицински специалности: вътрешни болести, детски болести, нервни болести, епидемиология, клинична микробиология, клинична лаборатория.

Практическото обучение за придобиване на специалността се провежда в здравните и лечебните заведения съгласно Наредба 34/29.12.2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването

Участие на специализанта в научни форуми и публикациите му в научни списания у нас или в чужбина също е част от провежданата специализация.

Кандидатът се допуска до изпит по специалността след набиране на определен точков актив съобразно Единната кредитна система по учебния план.

2. ДЕФИНИЦИЯ НА СПЕЦИАЛНОСТТА, КОМПЕТЕНЦИИ И УМЕНИЯ

Специализацията по инфекциозни болести е основано на традиционните познания в областта на инфектологията и е съобразено с най-новите европейски и световни тенденции на развитие в тази област на медицината.

В края на обучението си специализантът по инфекциозни болести трябва да демонстрира:

1. Достатъчен обем знания в областта на микробиологията, вирусологията, имунологията, патоанатомията, патобиохимията, клиничната лаборатория, основни функционални и образни диагностични методи като основа на теорията и практиката по инфектология.
2. Задълбочени познания в областта на общата, специална епидемиология и контрола на вътрешболничните и придобитите в обществото инфекции.
3. Пълен обем знания за етиологията, патогенезата, клиниката, диагнозата, диференциалната диагноза и лечение на инфекциозните контагиозни и неконтагиозни заболявания.
4. Съставяне на диференциално – диагностичен план и вземане на самостоятелно решение за терапевтично поведение при първа среща с пациент с инфекциозна болест.
5. Владее на инструментални и образни методи и техники за диагностика и лечение на инфекциозните болести.
6. Способност за изграждане на клинична хипотеза при спешни състояния в областта на инфекциозните болести и при гранични на тях случаи от вътрешната медицина, педиатрията, неврологията, хирургията и използване на основните методи и алгоритми на спешната медицина при тях.
7. Познаване на консенсусите за лечение на инфекциозните заболявания
8. Широки знания за особеностите на инфекциозните болести при рискови категории пациенти: възрастни, деца и бременни.
9. Задълбочено познаване на инфекциите при болни с имунодефицитни състояния.
10. Организационен и клиничен опит за поведение при особено опасни инфекции.
11. Организационен и клиничен опит за поведение при инфекции, използвани като биологична заплаха.
12. Диагностични познания и професионално поведение при пациенти с нови и нововъзникнали инфекциозни заболявания.
13. Усвоени правила за имунопрофилактика на заразните болести.
14. Познания и умения по въпросите на профилактиката и лечението на пациенти заминаващи и завръщащи се от различни географски райони.

Практическата подготовка на специализацията по инфекциозни болести трябва

да включва следните диагностични и терапевтични манипулации

- Венепункция и венозни апликации на медикаменти
- Мускулни и подкожни инжекции
- Лумбална пункция
- Катетеризация на пикочен мехур
- Обработка на ранева повърхност
- Вземане на биологични материали за етиологична диагноза на инфекциозните болести
- Изследване на кръвногруповата принадлежност и кръвопреливане
- Стомашно сондиране и стомашна промивка
- Непряк сърдечен масаж, обдишване с АМБУ, евентуално интубиране.

В края на обучението си специализантът по инфекциозни болести трябва да притежава следните качества:

- Способност да взема решения и да поема отговорност и риск.
- Да проявява адекватна комуникативност за работа в екип с други медицински и немедицински специалисти.
- Адаптивност към:
 - Изискванията на обществото като цяло и на работодателя конкретно.
 - Към динамичните промени в здравеопазната система.
 - Към промените в демографския профил и заболяемостта на населението.
 - Към нуждите на отделния пациент.

- Към модификацията на изискваните теоретични познания и практически умения, във връзка с развитието на дисциплината инфектология и новите технологии.

Да участва активно в различните форми на продължаващото обучение през целия си професионален живот за усвояване на нови знания и квалификации.

В резултат на получените знания и умения, специалистът – инфекционист ще може да поеме отговорностите, които се очакват от него и ще утвърди позицията си на централна фигура в борбата с контагиозните и неконтагиозни инфекциозни болести и в профилактиката и промоцията на здравето у нас.

3. ЦЕЛ НА ОБУЧЕНИЕТО.

Чрез изпълнението на програмата за специализация се цели да се изградят добре подготвени теоретично и практически специалисти, способни самостоятелно да извършват съвременна диагностика, лечение и профилактика на инфекциозните болести. Учебната програма определя начина, по който се извършва подготовката на специалиста, а също така обема и съдържанието на теоретичните и практическите умения, които следва да бъдат усвоени.

4. ОБУЧЕНИЕ

4.1. Учебен план (наименование на разделите и тяхната продължителност)

№ по ред-	РАЗДЕЛИ ПО ИЗУЧАВАНИЯ МАТЕРИАЛ	Срок на специализацията / в месеци/
1.	Инфекции на дихателната система	4
2.	Инфекции на гастроинтестиналния тракт	7
3.	Вирусни хепатити	7
4.	Инфекции на кожата и меките тъкани. Вирусни екзантеми. Инфекции, свързани с лимфните възли. Инфекции при имунокомпрометирани. HIV/СПИН.	5
5.	Зоонози	5
6.	Невроинфекции	7
7.	Основен курс	1
8.	Работа в специализиран кабинет по инфекциозни болести/с или без договор с НЗОК/	1
9	Вътрешни болести, от които: - Кардиология с интензивно отделение - Пулмология с интензивно отделение - Гастроентерология и ендокринология	3 (1) (1) (1)
10.	Детски болести	3
11.	Неврология	1
12.	Клинична микробиология	1
13.	Епидемиология	1
14.	Клинична лаборатория	1
15.	Реанимация и интензивно лечение	1

Общо месеци

48

4.2. Тематична програма, модули и раздели.

Настоящата програма включва цялостния учебен план, необходимия минимум от задължителни и факултативни курсове и система за кредитна оценка.

В учебната програма се предвижда изучаване теоретичните основи на инфектологията и сродни медицински специалности, както и добиване на практически навици и умения в ежедневно дейност на специалиста по инфекциозни болести

В раздела “Обща инфектология” се включват проблемите на общите закономерности на инфекцията, инфекциозния процес, инфекциозната болест. Въпросите на етиологията, единството между инфекциозен и епидемичен процеси, патогенезата, патологоанатомичните промени при инфекциозните болести. Застъпени са клиничните форми на протичане на инфекциозните болести, тяхната диагноза, диференциална диагноза, усложнения. От значение е познаването на клиничните и клинично-лабораторни синдроми при инфекциозните болести: фебрилен, токсикоинфекциозен, краниофарингеален, респираторен, диарийен, дехидратационен, хепатоспленомегален, менингеален, енцефалитен, полиневритен, обривен, хеморагичен, септичен шок и други. Особено важно място в този раздел заема химиотерапията на инфекциозните болести (групи антимикробни средства, действие, принципи на етиотропна терапия и пр.) и имунотерапията на инфекциозните болести.

В раздела “Специална инфектология” се предвижда усвояването на най - важните за практиката нозологични единици по отношение на тяхната етиология, епидемиология, патогенеза, патологоанатомия, клиничните синдроми и протичане, диагностичните възможности, диференциалната диагноза, прогноза, лечение и профилактика. Конкретните нозологични единици са подбрани според тематичната програма с оглед изискванията на съвременната клиника, базирана на синдромния принцип, съобразен с инфекциозната патология на различни органи и системи в организма.

Във връзка с динамичните промени в биологията на микроорганизмите и промените в обществено-икономическите условия през последните години е включен отделен раздел “Специфични проблеми на инфекциозните болести”, който третира някои съществени проблеми на инфектологията като: инфекция при имунокомпрометирани и неутропенични пациенти, нови и нововъзникнали инфекциозни болести, инфекциозните болести като биологична заплаха, контрол на вътреболничните и придобитите в обществото инфекции, профилактика и лечение инфекциозни заболявания при лица пътуващи или завръщащи се от различни географски райони и други.

По време на специализацията се предвижда изучаването на възлови теоретични и практически въпроси по други дисциплини, свързани с инфектологията: вътрешни болести, детски болести, неврология, микробиология, епидемиология, клинична лаборатория, реанимация и интензивно лечение в необходимия за инфекциониста обем и съдържание.

4.2.1.. ОБЩА ИНФЕКТОЛОГИЯ

1.Инфекция и инфекциозен процес - видове инфекции. Свойства на инфекциозните причинители - инфекциозност, патогенност, вирулентност, контагиозност. Патогенеза и форми на инфекциозния процес - критична доза и входна врата на инфекцията, разпространение и локализация на микроорганизмите в макроорганизма, действие на факторите на патогенността, реакция на макроорганизма. , протичане и изход на инфекциозния процес, форми на инфекциозния процес - екзогенна и ендогенна инфекция, първична инфекция, реинфекция, суперинфекция, вторична инфекция, локална и генерализирана инфекция, бактериемия и сепсис; заразноносителство.

2.Инфекциозна болест - форми, видове, характеристика. Патогенеза на бактериалните, вирусните и гъбните инфекции. Ролята на причинителя, макроорганизма, околната среда и социалните условия за възникването и развитието на инфекциозната болест -

реактивност на макроорганизма, динамика на инфекциозния процес - инкубационен период, продромален период, период на развитие на основните клинични симптоми, реконвалесценция.

3. Симптоми и синдроми при инфекциозните болести:

- Токсикоинфекциозен синдром – температура – дефиниция, патофизиологични механизми, температурни криви.
- Диаричен синдром
- Иктеричен синдром
- Обривен синдром
- Хепатоспленомегалия при инфекциозните заболявания
- Лимфаденопатия при инфекциозните заболявания.
- Респираторен синдром при инфекциозните заболявания
- Хеморагичен синдром при инфекциозните заболявания
- Промени в устната кухина и гърлото /ангинозен синдром/ при инфекциозните заболявания
- Менингеален синдроми при инфекциозните заболявания
- Енцефалитен синдром при инфекциозните заболявания.
- Полирадикулоневритен синдроми при инфекциозните заболявания
- Сепсис и септичен синдром

При всички синдроми се обсъждат етиологичните агенти, които ги предизвикват, патогенетичните механизми на развитие, клинични изяви, типични биохимично–лабораторни констелации. Посочват се нозологични единици със задължителна или факултативна проява на даден синдром. Обсъждат се диагностичните методи на изследване и диференциална-диагноза при заболяванията, при които се установява конкретния синдром.

4. Диагноза на инфекциозните болести.

- Анамнеза.
- Обективно изследване.
- Диагностични методи при инфекциозните болести:
 - Клинико-лабораторни изследвания
 - Инструментални и образни изследвания
 - Микробиологични изследвания

5.Терапия на инфекциозните болести

- Основни принципи на лечение
- Етиологично лечение:
 - Химиотерапия на инфекциозните болести.
 - Имунотерапия на инфекциозните болести.
 - Патогенетично лечение на критичните състояния при инфекциозните болести:
 - Остри водно – електролитни нарушения /видове дехидратация и терапевтично поведение, АКР и газов състав на кръвта – принципи на корекция/, йонен баланс и др.
 - Парентерална и перорална рехидратация.
 - Остра дихателна недостатъчност. Белодробен оток - принципи на лечение.
 - Остра сърдечно-съдова недостатъчност - принципи на лечение.
 - Остра бъбречна недостатъчност – принципи на лечение.
 - Септичен шок - принципи на лечение
 - Мозъчния оток - принципи на лечение.
 - Остра чернодробна недостатъчност - принципи на лечение.
 - Лечение на кръвозагуба, уврежданията на хемопоеза и хемостазата.
 - Лечение с глюкокортикостероиди.
- Симптоматично лечение на инфекциозните болести

4.2.2. СПЕЦИАЛНА ИНФЕКТОЛОГИЯ

Отделните нозологични единици се изучават и представят чрез следните компоненти: определение, кратка историческа справка, етиология, епидемиология, патогенеза, патологоанатомия, клиника, клинични форми, усложнения, лабораторни изследвания, диагноза, диференциална диагноза, лечение, профилактични мерки, прогноза.

1. Инфекции на горните дихателни пътища (Фарингити, Ларингит, Синусит, Среден отит)

Грип и ОРЗ (RS вирус, Аденовируси, Риновируси, Коронавируси, Микоплазми)

Дифтерия –

Скарлатина и други стрептококови инфекции.

Коклюш и паракоклюш..

2. Инфекции на долните дихателни пътища

Бронхити, Бактериални пневмонии, Вирусни пневмонии

Легионелози.

Хламидиози

Заболявания, причинени от микоплазми.

3. Инфекции на сърдечно-съдовата система

Ендокардит, Миокардит, Перикардит

Сепсис и свързани синдроми.

4. Инфекции на гастроинтестиналния тракт

Салмонелози.

Кореман тиф, Паратиф А, В и С.

Хранителни токсикоинфекции.

Ботулизъм.

Шигелози

Чревни ешерихиози

Кампилобактериози

Йерсиниози

Холера.

Clostridium difficile - асоциирана диария и колит

Вирусни гастроентерити

Диария на пътуващите

Диетично хранене при чревни инфекции.

5. Инфекциозни заболявания на черния дроб и жлъчните пътища.

Вирусни хепатити

Холецистит и холангит

Чернодробни абсцеси

6. Инфекции на кожата и меките тъкани

Нормална флора на кожата и инфекциите, предизвикани от нея.

Бактериални инфекции на кожата и меките тъкани:

Стрептококови и стафилококови инфекции на кожата и меките тъкани

Инфекции на кожата и меките тъкани, предизвикани от Грам-отрицателни и анаеробни причинители.

Вирусни екзантеми и локализиран вирусни кожни инфекции:

Морбили

Рубеола

Варицела и herpes zoster

Вариола

Инфекциозен еритем, внезапен екзантем, ентеровирусни екзантеми

7. Синдроми, свързани с лимфните възли

EBV инфекция и инфекциозна мононуклеоза

CMV инфекция

Инфекциозна лимфоцитоза

Болест на Kawasaki

8. Инфекции при имунокомпрометирани пациенти

HIV инфекция и СПИН

Инфекции при имунокомпрометиран и неутропеничен пациент

9. Зоонози

Тетанус

Антракс

Бяс

Шап

Мелиоидоза

Чума

Туларемиа

Лептоспирози

Бруцелоза

Псевдотуберкулоза

Рикетциози: петнист тиф, болест на Брил-Цинсер, ендемичен петнист тиф, марсилска треска, петниста треска на Скалистите планини, японска речна треска, волинска Треска, Q-треска

Ерлихиози – човешка моноцитна ерлихиоза, човешка гранулоцитна ерлихиоза и др.

Бартонелози.

Борелиози – Лаймската борелиоза, възвратен тиф, кърлежов възвратен тиф.

Вирусни хеморагични трески, причинени от вируси от семейства: *Arenaviridae* (Южноамерикански ХТ, ХТ Lassa), *Bunyaviridae* (ХТБС, Hantavirus белодробен синдром, КХТ), *Filoviridae* (ХТ Ebola, ХТ Marburg).

3. 10. Инфекции на нервната система:

Гнойни менингити.

Серозни менингити

Параинфекциозни менингити и менингоенцефалити

Вирусни полиоенцефалити (Полиомиелит, ентеровирусни невроинфекции, бяс, кърлежово преносими енцефалити)

4.2.3. СПЕЦИФИЧНИ ПРОБЛЕМИ НА ИНФЕКЦИОЗНИТЕ БОЛЕСТИ

- 1. Температурно състояние с неясен произход.
- 2. Сепсис и септичен синдром
- 3. Бременност и инфекциозни болести.
- 4. Инфекциозните болести като биологична заплаха
- 5. Инфекция при имунокомпрометирани и неутропенични пациенти
- 6. Нови и нововъзникнали инфекциозни болести
- 7. Профилактика и лечение инфекциозни заболявания при болни, пътуващи и завръщащи се от различни географски райони
- 8. Контрол на болничните и придобитите в обществото инфекции.

4.2.4. ДРУГИ ДИСЦИПЛИНИ

4.2.4.1. Вътрешни болести:

Инфекции на горните дихателни пътища - Фарингити, Ларингит, Синуит, Среден отит). Инфекции на долните дихателни пътища - Бронхити, Бактериални пневмонии, Вирусни пневмонии.

Инфекции на сърдечно-съдовата система - Ендокардит, Миокардит, Перикардит, Ишемична болест на сърцето. Хипертонична болест.

Остра дихателна и остра сърдечно-съдова недостатъчност.

Болести на храносмилателната система – болести на хранопровода, стомаха и дуоденума, болести на тънкото и дебелото черво. Болести на черния дроб, жлъчните пътища

и панкреаса. Остър хирургичен корем. Диференциална диагноза на жълтениците. Остър панкреатит.

Захарен диабет – хипергликемична кома.

ОБН, ХБН, възпалителни заболявания на бъбреците.

Заболявания на кръвта и хемопоезата. Анемии, левкемии, тромбоцитопении. Хеморагична диатеза. ДВСК. Кръвни групи. Сплено – и миелограма. Остра кръвозагуба – диференциална диагноза ДД. Остри хемолитични състояния.

Инструментални методи на изследване: ЕКГ, ехография, КАТ, рентгенови изследвания и други образни методики.

4.2.4.2. Детски болести: Растеж и развитие на нормалното дете. Хранене в кърмаческа и ранна детска възраст. Болести на стомашно – чревния тракт. Диарии в детската възраст. Болести на черния дроб и жлъчните пътища. Жълтеници на новороденото и кърмачето.

Спешни състояния в педиатрията.

4.2.4.3. Неврология: Снемане на неврологичен статус. Менингеален синдром. Ликвор – изследване, ликворни синдроми. Възпалителни заболявания на нервната система. Съдови заболявания на НС. Церебрална кома.

4.2.4.4. Клинична микробиология - морфологията, физиологията, генетиката на микроорганизмите, действие на химичните и физични фактори – дезинфекция и стерилизация. Взимане, съхраняване и транспортиране на биологични материали. Групи методи за микробиологично изследване:

- микроскопски методи – светлинна и електронна микроскопия, имунофлуоресцентен метод.
- методи за изолиране и идентифициране на патогенните микроорганизми (културелни, заразяване на опитни животни, инокулиране на кокоши ембриони, заразяване на клетъчни култури).
- Методи за серологична диагноза
- Молекулярно-биологични методи.

Нормална микробна флора – значение, анатомична локализация. Роля на микроорганизмите от нормалната флора като причинители на опортюнистични инфекции.

Основни характеристики и класификация на вирусите. Роля на генетичните вариации в еволюцията на вирусите. Начини на вземане на материали за вирусологични изследвания, транспортиране и съхранение на материали. Изолация на вирусите върху клетъчни култури, кокоши ембриони, опитни животни, цитологични методи. Електронна микроскопия имунофлуоресценция и др. методи за експресна диагностика. Серологични методи. Молекулярно-биологични методи.

Имунитет - обща характеристика, видове или форми на имунитета. Естествена резистентност – хуморални и клетъчни фактори. Възпаление – същност, етапи и биологично значение. Имунен отговор - обща характеристика; роля на моонуклеарната фагоцитна система и на главния комплекс на тъканната съвместимост; фази на имунния отговор; първичен и вторичен имунен отговор; имунологична памет; имунологична толерантност. Хуморален и клетъчно-медиран имунитет. Имунен отговор при инфекциозните болести.

4.2.4.5. Епидемиология - Епидемичен процес. Източник на зараза. Механизъм на предаване на инфекцията, фактори и пътища на разпространение. Възприемчивост на населението и формиране на постинфекциозен имунитет. Възможности за имунопрофилактика – имунизационен календар. Методи и средства за контрол – профилактични и протиепидемични мерки. Видове епидемии и тяхната характеристика. Карантинни и международни мерки в борбата със заразните заболявания. ООИ. Изкореняване на инфекциозните болести. ВБИ. Дезинфекция, дезинсекция, дератизация.

4.2.4.6. Клинична лаборатория - Урина – общи свойства, начини на изследване, типични промени при инфекциозните болести. Общи принципи на хематологичните изследвания – особености на кръвната картина при инфекциозните болести. Морфология на

клетките в костния мозък. АКР и газов анализ. Хемостаза – показатели и методи на изследване. Ферментни проби. Биохимични профили. Ликвор – клетки, белтък, захар, имуноглобулини. Изследване на плеврален ексудат, асцитна течност, дуоденално съдържимо и други биологични материали. Функционални изследвания на черен дроб, бъбреци, дихателна функция.

4.2.4.7. Реанимация и интензивно лечение – диагностика и лечение на критичните състояния в инфекциозната патология: остра дихателна недостатъчност и респираторен дистрес синдром, остра сърдечно-съдова недостатъчност, остра бъбречна недостатъчност, шокови състояния в инфекциозната патология, мозъчен оток.

5- КОЛОКВИУМИ И ОЦЕНЯВАНЕ

По време на обучението специализантите полагат следните колоквиуми:

1. Обща инфектология
2. Инфекции на дихателната система
3. Инфекции на храносмилателната система
4. Вирусни хепатити
5. Инфекции на кожата и меките тъкани, вирусни екзантеми. Инфекции, свързани с лимфните възли. Инфекции при имунокомпрометирани пациенти. HIV/СПИН.
6. Зоонози
7. Невроинфекции
8. Специфични проблеми на инфекциозните болести

Система за оценяване чрез кредитиране с точки по специалността “Инфекциозни болести” съобразно Единната кредитна система за оценка формите на продължителна квалификация на лекарите

МИНИМАЛЕН БРОЙ ТОЧКИ ЗА ДОПУСКАНЕ ДО ИЗПИТ ЗА СПЕЦИАЛНОСТ: 340 кредитни единици

За да се допусне до явяване на държавен изпит за специалност всеки лекар - специализант по инфекциозни болести трябва да събере за периода от 4 години минимум 340 кредитни единици.

Събирането на КЕ се осъществява по следния начин.

Задължителни условия:

- Периоди на обучение в инфекциозното отделение/клиника, според сроковете на обучение - общо 150 КЕ
- Периоди на обучение извън инфекциозното отделение/клиника, според сроковете на обучение
 - Вътрешни болести – 10 КЕ
 - Детски болести - 10 КЕ
 - Неврология, Клинична лаборатория, микробиология, епидемиология, ОАРИЛ и АИПСМП по 5 КЕ
 - Основен курс (22 раб.дни) - 40 КЕ
- Тематични курсове /мин. 2 -независимо от продължителността/ по 10 КЕ
- Колоквиуми /задължителни/ - по 10 КЕ.

Незадължителни условия:

- Теоретично обучение- лекции, семинар макс. годишно	по 5 КЕ
-Подготовка на реферати за лекарски колегиуми	5 КЕ
-Участие в конгреси, конференции без доклад	
в страната	3 КЕ
в чужбина	5 КЕ
-Участие с доклад	10 КЕ

Задължителни практически умения

- Лумбална пункция	5 КЕ
-Дуоденално сондиране	5 КЕ
-Венепункции	1 КЕ
- ЕКГ	1 КЕ

6. КОНСПЕКТ ЗА ДЪРЖАВЕН ИЗПИТ ЗА СПЕЦИАЛНОСТ „ИНФЕКЦИОЗНИ БОЛЕСТИ”

1. Инфекция, инфекциозен процес, инфекциозна болест
2. Микробиологична диагностика на инфекциозните болести
3. Вирусологична диагностика на инфекциозните болести
4. Лечение на инфекциозните болести с антибактериални средства
5. Лечение на инфекциозните болести с противовирусни средства
6. Лечение на инфекциозните болести с антимикотични средства.
7. Патогенетични механизми и лечение на инфекциозните болести, протичащи с дехидратационен синдром
8. Патогенетични механизми и лечение на инфекциозните болести, протичащи с мозъчен оток
9. Патогенетични механизми и лечение на инфекциозните болести, протичащи с ОБН и ОДН
10. Иктерен синдром при инфекциозните болести – патогенеза, клиника, диагностични методи, диференциална диагноза
11. Диарийен синдром при инфекциозните болести – патогенеза, клиника, диагностични методи, диференциална диагноза
12. Лимфонодуларен синдром при инфекциозните болести – патогенеза, клиника, диагностични методи, диференциална диагноза
13. Хепатоспленомегален синдром при инфекциозните болести – патогенеза, клиника, диагностични методи, диференциална диагноза
14. Грип, парагрип, риновируси, аденовируси, RS – вируси
15. Скарлатина
16. Морбили
17. Рубеола
18. Епидемичен паротит
19. Дифтерия
20. Инфекциозна мононуклеоза
21. Херпесвирусни инфекции и варицела
22. Легионелози

23. Коклюш
24. Менингококови инфекции
25. Полиомиелит и други ентеровирусни инфекции
26. Кореман тиф, паратиф А и В
27. Шигелози

28. Чревни ешерихиози
29. Кампилобактериози, чревни йерсиниози
30. Холера
31. Ботулизъм
32. Вирусни гастроентерити
33. Лептоспирози
34. Бруцелоза
35. Вирусни хепатити тип А и Е
36. Вирусни хепатити тип В и Д
37. Вирусен хепатит тип С
38. Кримска хеморагична треска
39. ХТБС
40. Q – треска
41. Марсилска треска
42. Чума
43. Туларемия
44. Тетанус
45. Антракс
46. Лаймска болест
47. Бяс
48. HIV – инфекция
49. Хламидийни инфекции